

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 608

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 9 august 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 316 din 17 mai 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală	2-4
Decizia nr. 424 din 16 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (5) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	5-7
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
261. — Decizie pentru numirea domnului Florin-Daniel Șandru în funcția de secretar de stat la Departamentul CENTENAR	7
262. — Decizie privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Dumitru Cătălin Petrescu a funcției publice temporar vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Transporturilor	8
263. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Mihai George Dionisie a funcției publice temporar vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Transporturilor	8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.534. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea Procedurii de emitere a certificatelor de origine pentru biomasa provenită din silvicultură și industriile conexe și utilizată în producerea de energie electrică din surse regenerabile de energie	9-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 316**

din 17 mai 2016

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 209 alin. (16)
din Codul de procedură penală**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Silvan Vasici în Dosarul nr. 4.326/30/2015 al Curții de Apel Timișoara — Secția penală, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.275 D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. Se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 83 din 23 februarie 2016, prin care s-a reținut că termenul de 6 ore, înaintea expirării măsurii reținerii, cu care procurorul trebuie să sesizeze instanța nu este unul imperativ, întrucât nicio dispoziție legală nu condiționează pronunțarea asupra propunerii de arestare preventivă de expirarea măsurii reținerii și că singura obligație pe care o are judecătorul este de fixare a unui termen înăuntru măsurii reținerii, după acest termen putând fi studiat dosarul de către avocat și, de asemenea, judecătorul putând amâna pronunțarea tot pentru studierea dosarului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea penală nr. 91/DL/CO din 30 iunie 2015 pronunțată în Dosarul nr. 4.326/30/2015, **Curtea de Apel Timișoara — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Silvan Vasici, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva unei încheieri a judecătorului de drepturi și libertăți prin care, cu privire la autorul excepției, a fost luată măsura arestului preventiv.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că termenul de 6 ore prevăzut în cuprinsul acestora este unul de recomandare, iar posibilitatea avocatului de a

studia dosarul cauzei nu implică și obligația instanței de a acorda un termen minim rezonabil necesar realizării unei apărări efective. Se susține că termenul analizat este unul imperativ, nerespectarea lui având ca efect decăderea procurorului din dreptul de a formula propunerea de arestare preventivă. Se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 336 din 30 aprilie 2015, prin care instanța de contencios constituțional a constatat că dispozițiile art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care nerespectarea termenului „cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei arestării preventive”, atrage incidența art. 268 alin. (1) din Codul de procedură penală, și se susține că aceasta este aplicabilă în prezenta cauză. Se arată că interpretarea contrară ar conduce la „o fractură logică, chiar și în logica judiciară”, care ar avea ca efect și încălcarea dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție referitoare la dreptul la un proces echitabil, precum și a normei constituționale de la art. 24 cu privire la dreptul la apărare. Referitor la acesta din urmă, sunt invocate și dispozițiile art. 6 paragraful 3 din Convenție, care prevăd dreptul de a dispune de timpul și de facilitățile necesare pentru pregătirea apărării.

6. **Curtea de Apel Timișoara — Secția penală** arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că între dispozițiile art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală și prevederile art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală există deosebiri, care fac inaplicabilă în prezenta cauză Decizia Curții Constituționale nr. 336 din 30 aprilie 2016. Se arată că, prin dispozițiile art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală, legiuitorul a prevăzut doar obligația procurorului de a sesiza judecătorul de drepturi și libertăți cu cel puțin 6 ore înainte de expirarea duratei reținerii, fără a obliga instanța să se pronunțe asupra solicitării procurorului de arestare preventivă în interiorul termenului de reținere. Se susține, pentru acest motiv, că în cazul prevăzut prin textul criticat dreptul la apărare poate fi exercitat pe deplin, nefiind limitat de necesitatea soluționării propunerii până la expirarea duratei reținerii, la fel ca în cazul soluționării propunerii de prelungire a arestării preventive. Astfel, chiar dacă termenul de 6 ore stabilit de art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală nu are caracter imperativ, încălcarea sa nu este de natură să atragă sancțiunea decăderii și a nulității actului prin care s-a sesizat judecătorul de drepturi și libertăți. Cât privește încălcarea dreptului la apărare, apreciază că nicio dispoziție procedurală nu prevede obligația organelor judiciare de a înmâna un exemplar al propunerii de arestare preventivă apărătorilor inculpatului, aceștia urmând a studia dosarul la cerere. Se conchide că textul criticat nu contravine normelor constituționale și convenționale invocate de autorul excepției.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Guvernul** arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că termenul prevăzut la art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală este unul de recomandare, și nu unul imperativ, și că judecătorul de drepturi și libertăți nu este ținut să se pronunțe asupra propunerii de arestare preventivă până la expirarea duratei reținerii, așa cum se întâmplă în cazul propunerii de prelungire a arestării preventive, reglementată la art. 235 alin. (6) din Codul de procedură penală. Se susține, totodată, că depășirea de către procuror a termenului prevăzut prin textul criticat nu are consecințe asupra dreptului la apărare al inculpatului. De asemenea, se arată că pronunțarea de către judecătorul de drepturi și libertăți asupra propunerii arestării preventive după expirarea termenului reținerii, cu consecința punerii în libertate a inculpatului, nu este de natură a-i încălca acestuia garanțiile specifice dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care se consideră că termenul de 6 ore are natura juridică a unui termen peremptoriu. Se arată, în acest sens, că măsura arestării preventive are ca efect restrângerea libertății individuale, motiv pentru care natura termenului analizat este importantă din perspectiva asigurării garanțiilor specifice drepturilor fundamentale invocate. Astfel, se arată că intervalul de timp înăuntru căruia trebuie îndeplinite anumite acte în cadrul procesului penal trebuie fixat astfel încât procesul să se desfășoare într-un termen rezonabil, să se asigure părților timpul necesar pentru a-și exercita drepturile procesuale și pentru a-și îndeplini obligațiile prevăzute de lege, iar, în cazul particular al măsurilor preventive, să se împiedice prelungirea duratei constrângerii peste limita necesară desfășurării normale a procesului penal. Totodată, se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 336 din 30 aprilie 2015.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „*Procurorul sesizează judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța competentă, în vederea luării măsurii arestării preventive față de inculpatul reținut, cu cel puțin 6 ore înainte de expirarea duratei reținerii acestuia*”.

13. Se susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) cu privire la dreptul la un proces echitabil, art. 24 referitor la dreptul la apărare, precum și dispozițiilor art. 6 paragraful 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la dreptul la un proces echitabil.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală,

prin Decizia nr. 83 din 23 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 347 din 6 mai 2016, prin care a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate invocată.

15. Prin decizia anterior referită, Curtea a constatat că, prin Decizia nr. 336 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 19 mai 2015, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care nerespectarea termenului „cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei arestării preventive” atrage incidența art. 268 alin. (1) din Codul de procedură penală. Pentru a ajunge la această concluzie, Curtea a observat că, potrivit normelor procesual penale cuprinse în art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală, propunerea de prelungire a arestării preventive împreună cu dosarul cauzei se depun la judecătorul de drepturi și libertăți cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei acesteia, alin. (2) al aceluiași articol, în prima și ultima teză, stabilind că judecătorul de drepturi și libertăți fixează termen pentru soluționarea propunerii de prelungire a arestării preventive înainte de expirarea duratei măsurii, avocatul inculpatului este încunoștințat și i se acordă, la cerere, posibilitatea de a studia dosarul cauzei. Reglementarea acestui termen are drept scop acordarea unui interval de timp suficient pentru ca atât propunerea de prelungire a arestării preventive, cât și, eventual, contestația formulată de procuror în temeiul art. 204 alin. (5) din Codul de procedură penală, în caz de respingere a propunerii de prelungire a arestării preventive, să fie soluționate cu respectarea dreptului la apărare și garantarea libertății individuale a inculpatului arestat, înainte de expirarea duratei măsurii preventive (a se vedea paragraful 19 din decizia precitată). Plecând de la premisa potrivit căreia atât propunerea de prelungire a arestării preventive, cât și contestația formulată de procuror în temeiul art. 204 alin. (5) din Codul de procedură penală trebuie soluționate înainte de expirarea duratei măsurii preventive dispuse anterior, Curtea a statuat că, prin calificarea termenului „cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei arestării preventive” ca fiind un termen de recomandare a cărui nerespectare nu atrage incidența art. 268 alin. (1) din Codul de procedură penală, se ajunge la încălcarea art. 24 din Constituție și art. 6 paragraful 3 lit. c) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

16. În ceea ce privește reținerea și soluționarea propunerii luării măsurii arestării preventive față de inculpatul reținut, prin Decizia nr. 83 din 23 februarie 2016, Curtea a constatat că măsura reținerii este reglementată în cuprinsul art. 209—210 din Codul de procedură penală, fiind o măsură privativă de libertate ce se caracterizează, printre altele, prin faptul că poate fi dispusă exclusiv în cursul urmăririi penale. Din această perspectivă, Curtea a constatat că, în analiza criticilor de neconstituționalitate formulate, trebuie pornit de la coroborarea dispozițiilor art. 209—210 din Codul de procedură penală cu cele ale art. 203—204 și art. 223—227 din același act normativ. Astfel, potrivit art. 209 alin. (1) și (3) din Codul de procedură penală, organul de cercetare penală sau procurorul poate dispune reținerea, pentru cel mult 24 de ore, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 202 din același cod. Totodată, conform art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală, dispoziții criticate de autorii excepției, procurorul sesizează judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța competentă, în vederea luării măsurii arestării preventive față de inculpatul reținut, cu cel puțin 6 ore înainte de expirarea duratei reținerii acestuia.

17. Așa fiind, Curtea a constatat că procurorul, dacă apreciază că sunt întrunite condițiile prevăzute de lege, întocmește o propunere motivată de luare a măsurii arestării preventive față de inculpat, cu indicarea temeiului de drept, propunere care, împreună cu dosarul cauzei, se prezintă judecătorului de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță sau de la instanța corespunzătoare în grad acesteia în a cărei circumscripție se află locul de reținere, locul unde s-a constatat săvârșirea infracțiunii ori sediul parchetului din care face parte procurorul care a întocmit propunerea. Potrivit art. 225 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, judecătorul de drepturi și libertăți sesizat stabilește termenul de soluționare a propunerii de arestare preventivă, fixând data și ora la care soluționarea va avea loc, în cazul inculpatului aflat în stare de reținere, termenul de soluționare a propunerii de arestare preventivă trebuind fixat înainte de expirarea duratei reținerii. Judecătorul de drepturi și libertăți, dacă apreciază că sunt întrunite condițiile prevăzute de lege, admite propunerea procurorului și dispune arestarea preventivă a inculpatului, prin încheiere motivată, iar dacă apreciază că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru arestarea preventivă a inculpatului, respinge, prin încheiere motivată, propunerea procurorului, dispunând punerea în libertate a inculpatului reținut [a se vedea art. 226 alin. (1) și art. 227 alin. (1) din Codul de procedură penală]. Împotriva acestor încheieri, inculpatul și procurorul pot formula contestație, în termen de 48 de ore de la pronunțare sau, după caz, de la comunicare, potrivit art. 204 alin. (1) din Codul de procedură penală.

18. În ceea ce privește soluționarea contestației, Curtea a constatat că dispozițiile art. 204 alin. (5) din Codul de procedură penală dispun în sensul în care contestația formulată de procuror împotriva încheierii prin care s-a dispus respingerea propunerii de prelungire a arestării preventive, revocarea unei măsuri preventive sau înlocuirea unei măsuri preventive cu o altă măsură preventivă se soluționează înainte de expirarea duratei măsurii preventive dispuse anterior. Astfel, din conținutul acestui articol reiese că, spre deosebire de situația respingerii propunerii de prelungire a arestării preventive, în situația respingerii propunerii luării măsurii arestării preventive, soluționarea contestației formulate de procuror nu este ținută să

se realizeze înainte de expirarea duratei măsurii preventive dispuse anterior, adică înainte de expirarea măsurii reținerii.

19. Având în vedere argumentele invocate, Curtea a reținut că, din punct de vedere temporal, în cazul soluționării propunerii luării măsurii arestării preventive față de inculpatul reținut, obligațiile ce incumbă procurorului și instanței judecătorești, din perspectiva criticilor de neconstituționalitate, sunt cele referitoare la sesizarea instanței judecătorești și la fixarea termenului de soluționare a propunerii înainte de expirarea duratei reținerii. Astfel, pronunțarea efectivă asupra propunerii luării măsurii arestării preventive față de inculpatul reținut prin admiterea sau respingerea acesteia, precum și soluționarea contestației formulate de procuror împotriva respingerii acestei propuneri poate interveni, în funcție de circumstanțele cauzei, după încetarea duratei reținerii.

20. Prin urmare, avocatul inculpatului poate solicita el însuși un termen pentru studierea dosarului și formularea apărării dacă consideră că timpul scurs între momentul la care a luat la cunoștință de data și ora la care soluționarea propunerii va avea loc și soluționarea acesteia nu este suficient pentru realizarea unei apărări eficiente și adecvate. Totodată, instanța de judecată, dacă apreciază că este necesar, poate amâna pronunțarea în scopul studierii dosarului cauzei pentru a putea delibera și dispune în cunoștință de cauză cu privire la propunerea luării măsurii privative de libertate, astfel încât să fie înlăturat arbitriul din soluția sa.

21. Astfel, Curtea a reținut că soluționarea propunerii luării măsurii arestului preventiv trebuie realizată în acord cu prevederile art. 5 paragraful 4 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin pronunțarea asupra măsurii „în termen scurt”. Astfel, judecătorul de drepturi și libertăți investit cu soluționarea propunerii luării măsurii arestului preventiv, în funcție de circumstanțele fiecărei cauze, trebuie să pună în balanță toate elementele specifice cauzei pentru satisfacerea atât a dreptului la apărare, cât și a dreptului de soluționare a cauzei într-un termen rezonabil.

22. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina modificarea acestei jurisprudențe, atât soluția, cât și considerentele deciziei anterior analizate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Silvan Vasici în Dosarul nr. 4.326/30/2015 al Curții de Apel Timișoara — Secția penală și constată că dispozițiile art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Decizia se comunică Curții de Apel Timișoara — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința din data de 17 mai 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 424

din 16 iunie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (5)
din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (5) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Consultant Insolvență SPRL și YNA Consulting SPRL, ambele cu sediul în Drobeta-Turnu Severin, județul Mehedinți, în Dosarul nr. 1.563/101/2014/A1 al Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.669D/2015.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 10 mai 2016, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu, și în prezența reprezentantului autorilor excepției de neconstituționalitate, avocat Mihai Dogaru, fiind consemnate în încheierea din acea dată, când, reținând solicitarea avocatului de amânare a pronunțării în vederea depunerii de concluzii scrise, Curtea, în temeiul prevederilor art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, coroborate cu cele ale art. 222 alin. (2) din Codul de procedură civilă, a amânat pronunțarea pentru data de 2 iunie 2016. La aceea dată, având în vedere imposibilitatea constituirii legale a completului de judecată, potrivit art. 58 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 47/1992, Curtea a amânat pronunțarea pentru 16 iunie 2016, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Decizia nr. 260 din 9 noiembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.563/101/2014/A1, **Curtea de Apel Craiova — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (5) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Consultant Insolvență SPRL și YNA Consulting SPRL, ambele cu sediul în Drobeta-Turnu Severin, județul Mehedinți, cu ocazia judecării recursului declarat împotriva Încheierii din 19 octombrie 2015, pronunțată de judecătorul-sindic de la Tribunalul Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 1.563/101/2014, încheiere prin care s-a respins inițial, ca inadmisibilă, cererea de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (5) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că textul de lege criticat este neconstituțional, deoarece „dă posibilitatea ca judecătorul-sindic să ia măsura obligării practicianului în insolvență la despăgubiri, chiar fără citare, lipsindu-l astfel de posibilitatea de a se apăra”. În acest context invocă Decizia Curții Constituționale nr. 726 din 7 mai

2009, prin care s-a statuat, cu valoare de principiu, că în procedura insolvenței administratorul judiciar, respectiv lichidatorul are o poziție deosebită față de părți și ceilalți participanți la procedură. Prin urmare, apreciază că „este nejustificat ca împotriva încheierii de aplicare a sancțiunii și de obligare la plata de despăgubiri, administratorul judiciar sau lichidatorul să poată face doar cerere de reexaminare”.

5. **Curtea de Apel Craiova — Secția a II-a civilă** apreciază că „măsura de obligare a administratorului judiciar/lichidatorului desemnat în procedura insolvenței la despăgubiri nu poate avea loc într-o procedură sumară ca cea referitoare la amendarea practicianului în insolvență, fiind necesară administrarea de probe și verificarea condițiilor antrenării răspunderii sale civile delictuale, practicianul având în acest proces calitatea de parte, de justițiabil, și nu de participant la procedură, soluția unui astfel de litigiu fiind de natură să producă pentru administratorul judiciar/lichidator importante consecințe, atât sub aspect patrimonial, cât și profesional, astfel încât se impune asigurarea dreptului la un proces echitabil”.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. **Guvernul**, în punctul de vedere exprimat, opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (5) din Legea nr. 85/2006. Astfel, apreciază ca fiind neîntemeiate criticile formulate de autorii excepției de neconstituționalitate, întrucât prevederile art. 22 alin. (5) din Legea nr. 85/2006 sunt norme de procedură prin care se stabilește că în situația amenzilor/despăgubirilor aplicate administratorului judiciar de către judecătorul-sindic, în cadrul procedurii insolvenței, se aplică dispozițiile art. 108⁴ și art. 108⁵ din Codul de procedură civilă (în noua reglementare art. 190 și art. 191 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă). Arată astfel că procedura insolvenței este o procedură specială care se caracterizează prin celeritate, iar în cuprinsul Legii nr. 85/2006 sunt stabilite norme procedurale specifice acestei proceduri. În anumite situații legiuitorul nu a prevăzut norme derogatorii de la dreptul comun, ci a făcut trimitere la acestea, așa cum, de altfel, în speța de față, trimiterea este la dispoziții din Codul de procedură civilă ce reglementează amenzile și despăgubirile la care pot fi obligate părțile în cadrul unui proces civil, la competența judecătorului cauzei și calea de atac împotriva hotărârilor acestuia.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 22 alin. (5) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, potrivit căroră „*În cazul amenzilor și al despăgubirii prevăzute la alin. (1), (3) și, respectiv, la alin. (4), urmează a se aplica în mod corespunzător dispozițiile art. 108⁴ și 108⁵ din Codul de procedură civilă.*”

11. Curtea constată că Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței a fost abrogată expres prin art. 344 lit. a) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014. În legătură cu examinarea unor texte de lege ce nu mai sunt în vigoare, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, interpretând sintagma „*în vigoare*” din cuprinsul art. 29 din Legea nr. 47/1992, text care circumstanțiază controlul de constituționalitate numai la legile și ordonanțele în vigoare, Curtea Constituțională a reținut că acest control vizează „*dispozițiile aplicabile cauzei, chiar dacă acestea nu mai sunt în vigoare*”, dar ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Astfel, deși nu mai sunt în vigoare, prevederile art. 22 alin. (5) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței își produc în continuare efectele juridice, fiind aplicabile cauzei potrivit art. 343 din Legea nr. 85/2014, în conformitate cu care „*Procesele începute înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi rămân supuse legii aplicabile anterior acestei date*”, așa încât, în aceste condiții, Curtea urmează a se pronunța asupra constituționalității prevederilor legale care fac obiectul excepției de neconstituționalitate.

12. Curtea observă totodată că în noua lege a insolvenței, respectiv Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, reglementarea legală criticată în prezenta cauză se regăsește, în mod similar, în cuprinsul art. 60 din actul normativ menționat.

13. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție coroborat cu art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la dreptul la un proces echitabil, precum și art. 124 alin. (2) potrivit căruia „*Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți*”.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 22 din Legea nr. 85/2006, în ansamblu, prevăd măsurile și sancțiunile pe care judecătorul-sindic le poate aplica administratorului judiciar în cazul în care acesta nu își îndeplinește sau își îndeplinește defectuos ori cu întârziere sarcinile prevăzute de lege sau stabilite de judecătorul-sindic. Potrivit acestei reglementări, judecătorul-sindic va sancționa administratorul judiciar cu amendă judiciară de la 1.000 lei la 5.000 lei în cazul în care acesta, din culpă sau cu rea-credință, nu își îndeplinește ori îndeplinește cu întârziere atribuțiile prevăzute de lege sau stabilite de judecătorul-sindic. Dacă prin această faptă administratorul judiciar a cauzat un prejudiciu, judecătorul-sindic va putea, la cererea oricărei părți interesate, să îl oblige pe administratorul judiciar la acoperirea prejudiciului produs.

15. În cazul amenzilor și al despăgubirii mai sus menționate, legiuitorul a statuat că se aplică, în mod corespunzător, prevederile art. 108⁴ și 108⁵ din Codul de procedură civilă, în sensul că cel obligat la amendă sau despăgubire va putea face numai cerere de reexaminare, solicitând, motivat, să se revină asupra amenzii ori despăgubirii sau să se dispună reducerea acesteia, cerere care se soluționează prin încheiere irevocabilă, dată în camera de consiliu.

16. Curtea reține că, potrivit art. 108⁵ din Codul de procedură civilă, la care fac trimitere dispozițiile criticate din Legea

nr. 85/2006, cererea se soluționează prin încheiere irevocabilă, dată în camera de consiliu, de către instanța de judecată ori de președintele instanței de executare care a aplicat amenda sau despăgubirea. În acest context, Curtea observă faptul că, prin Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 3 august 2012, legiuitorul a conferit o mai mare claritate normei procedurale menționate și a prevăzut, în cuprinsul alin. (3) al art. 191, că „*În toate cazurile, cererea se soluționează, cu citarea părților, prin încheiere, dată în camera de consiliu, de către un alt complet decât cel care a stabilit amenda sau despăgubirea*”, oferind astfel garanții suplimentare privind imparțialitatea completului de judecată care soluționează această cerere.

17. Referitor la criticile formulate în cauza de față, Curtea a reținut, în jurisprudența sa în materie, că specificul procedurii insolvenței a impus adoptarea unor reguli de procedură speciale, iar, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul se bucură de atributul exclusiv de a stabili normele privind procedura de judecată, putând institui prevederi speciale în vederea reglementării unor situații deosebite. Or, astfel cum rezultă din prevederile art. 22 alin. (2) din Legea nr. 85/2006, acestea instituie posibilitatea judecătorului-sindic de a lua măsuri în cazul în care administratorul judiciar nu își îndeplinește atribuțiile, sens în care, potrivit art. 22 alin. (3) din Legea nr. 85/2006, acesta din urmă poate fi sancționat cu amendă judiciară dacă, din culpă sau rea-credință, nu își îndeplinește ori îndeplinește cu întârziere atribuțiile prevăzute de lege sau stabilite de judecătorul-sindic.

18. Curtea a subliniat, de asemenea, că procedura insolvenței este o procedură specială, caracterizată de celeritate și care are drept scop protejarea patrimoniului debitorului și reîntregirea acestuia, în cazurile în care a fost diminuat prin acte juridice frauduloase, urmărind, în același timp, valorificarea cu eficiență sporită a activelor debitorului, în vederea satisfacerii într-o măsură cât mai mare a creanțelor creditorilor (a se vedea în acest sens Decizia nr. 1.509 din 18 noiembrie 2010 sau Decizia nr. 294 din 22 mai 2014). Astfel, cu privire la critica autorilor excepției de neconstituționalitate potrivit căreia este nejustificat ca împotriva încheierii de stabilire a amenzii sau despăgubirii să se poată formula doar cerere de reexaminare, cu consecința încălcării dispozițiilor art. 21 din Constituție și a celor ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea s-a mai pronunțat, de exemplu prin Decizia nr. 848 din 23 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 630 din 5 septembrie 2011, statuând că reglementarea criticată a fost adoptată de legiuitor în cadrul competenței sale constituționale, astfel cum este consacrată prin art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, potrivit căroră „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, iar „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”. Cu acel prilej, Curtea a reținut că instanța nu soluționează fondul litigiului, iar cererea de reexaminare împotriva încheierii de stabilire a amenzii sau despăgubirii se judecă în camera de consiliu, cu citarea părților, în temeiul art. 85 din Codul de procedură civilă, și se soluționează prin încheiere irevocabilă. În această situație, există „doar posibilitatea de a reveni asupra amenzii sau despăgubirii, în scopul de a ușura situația persoanei obligate la plata acesteia, reexaminarea apărând ca o cale specifică de retractare. Pe această cale nu se realizează un control judiciar propriu-zis, iar faptul că aceeași instanță care a pronunțat hotărârea judecă și cererea de reexaminare nu este de natură să influențeze aprecierea judecătorilor, întrucât aspectele analizate pe calea reexaminării sunt diferite de cele examinate în fond”.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Consultant Insolvență SPRL și YNA Consulting SPRL, ambele cu sediul în Drobeta-Turnu Severin, județul Mehedinți, în Dosarul nr. 1.563/101/2014/A1 al Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și constată că prevederile art. 22 alin. (5) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 16 iunie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE**pentru numirea domnului Florin-Daniel Șandru în funcția
de secretar de stat la Departamentul CENTENAR**

Având în vedere prevederile art. 1 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 465/2016 privind înființarea, organizarea, funcționarea și atribuțiile Departamentului CENTENAR,

în temeiul art. 15 lit. c) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Florin-Daniel Șandru se numește în funcția de secretar de stat la Departamentul CENTENAR.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Sorin Sergiu Chelmu

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
prin detașare, de către domnul Dumitru Cătălin Petrescu
a funcției publice temporar vacante din categoria înalților
funcționari publici de secretar general al Ministerului
Transporturilor**

Având în vedere propunerea formulată de Ministerul Transporturilor prin Adresa nr. 28.389 din 2 august 2016, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/13.302/SSC din 2 august 2016,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b), al art. 89 alin. (2¹) și al art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Dumitru Cătălin Petrescu a funcției publice temporar vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Transporturilor.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Sorin Sergiu Chelmu

București, 9 august 2016.
Nr. 262.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul
Mihai George Dionisie a funcției publice temporar vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Ministerului Transporturilor**

Având în vedere propunerea Ministerului Transporturilor, formulată prin Adresa nr. 28.392 din 2 august 2016, precum și Avizul favorabil nr. 40.704/2016 al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici pentru exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Mihai George Dionisie a funcției publice temporar vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Transporturilor,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b) și al art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Mihai George Dionisie exercită, cu caracter temporar, funcția publică temporar vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Transporturilor.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Sorin Sergiu Chelmu

București, 9 august 2016.
Nr. 263.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

privind aprobarea Procedurii de emitere a certificatelor de origine pentru biomasa provenită din silvicultură și industriile conexe și utilizată în producerea de energie electrică din surse regenerabile de energie

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 164.292 din 17 iunie 2016 al Direcției politicii și strategii în silvicultură, în temeiul prevederilor art. 3 alin. (11) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura de emitere a certificatelor de origine pentru biomasa provenită din silvicultură și industriile conexe și utilizată în producerea de energie electrică din surse regenerabile de energie, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 1.341/2012 privind aprobarea Procedurii de emitere a certificatelor de origine pentru biomasa provenită din silvicultură și industriile conexe, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 360 din 28 mai 2012, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. 3. — (1) Pentru biomasa provenită din silvicultură și industriile conexe, așa cum este definită la art. 1 din anexa la Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 1.341/2012, cu modificările și completările ulterioare, achiziționată până la

intrarea în vigoare a prezentului ordin, avizele și certificatele de origine se vor emite conform actului normativ în vigoare la data achiziției.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru biomasa prevăzută la art. 1 lit. a)—c) din anexa la Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 1.341/2012, cu modificările și completările ulterioare, structurile teritoriale ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură sunt competente să emită avize pentru biomasa provenită din silvicultură și industriile conexe din materialele lemnoase care au fost achiziționate, conform datelor înscrise în avizele de însoțire a materialelor lemnoase prezentate de producătorul de energie electrică din surse regenerabile de energie.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Cristiana Pașca Palmer

București, 28 iulie 2016.
Nr. 1.534.

ANEXĂ

PROCEDURĂ

de emitere a certificatelor de origine pentru biomasa provenită din silvicultură și industriile conexe și utilizată în producerea de energie electrică din surse regenerabile de energie

Art. 1. — (1) În sensul prezentei proceduri, prin *biomasa provenită din silvicultură și industriile conexe, pentru care se emit certificate de origine*, se înțelege:

a) fracțiunea biodegradabilă a produselor rezultate din prelucrarea primară și secundară pe teritoriul României a lemnului — coajă, rumeguș, așchii rezultate din prelucrare, capete, tocătură din liniile de profilare, resturi de lemn, rezultate în urma prelucrării sau reciclării materialului lemnos și/sau a produselor din lemn, inclusiv din import, care nu se încadrează în categoria materialelor lemnoase, conform prevederilor legale în vigoare, precum și material lemnos de clasă în incinta proprie ca urmare a procesului tehnologic de prelucrare a materialului lemnos;

b) tocătură de lemn, provenită numai din categoriile cuprinse la lit. a).

(2) Producătorii de energie electrică din surse regenerabile de energie au obligația de a împrejmuși sau delimita depozitul în care este depozitată biomasa.

(3) Evaluarea masei lemnoase rezultată din plantațiile cu specii forestiere energetice cultivate pe terenuri agricole pentru producția de biomasă provenită din agricultură și industriile conexe se face conform anexei nr. 1 la prezenta procedură.

Art. 2. — Certificatele de origine prevăzute la art. 3 alin. (9) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru biomasa provenită din silvicultură și industriile conexe, se emit de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură.

Art. 3. — (1) Producătorii de energie electrică din surse regenerabile de energie depun la structura teritorială de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură o documentație, care cuprinde:

a) cerere, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 2;

b) copie a actului administrativ emis de autoritatea națională pentru reglementare în domeniul energiei, prin care să se facă dovada că solicitantul este producător de energie electrică din surse regenerabile de energie; aceasta se depune la data primei solicitări și ori de câte ori apar modificări ale acestuia;

c) borderoul avizelor de însoțire a mărfii și a recepțiilor efectuate, conform modelului prevăzut în anexa nr. 3; acesta se prezintă în format scris și într-un format electronic care permite calculul tabelar;

d) copiile avizelor de însoțire a mărfii, precum și a tuturor documentelor întocmite cu ocazia recepției — nota de recepție și/sau bonul de cântar — pentru biomasa din silvicultură și industriile conexe achiziționată pentru producerea de energie electrică;

e) borderoul documentelor interne și al celor generate din SUMAL: — procesul-verbal de sortare/procesul-verbal de declasare/procesul-verbal de producție/procesul-verbal de transformare/procesul-verbal de gaterare/procesul-verbal de tocarea, privind producerea de biomasă, conform modelului prevăzut în anexa nr. 4, care cuprinde documentele care stau la baza producerii biomasei definite la art. 1 alin. (1) în producția proprie; acesta se prezintă într-un format electronic care permite calculul tabelar; situația depozitului de bușteni și de cherestea, bonurile de consum/documentele de ieșire, aferente perioadei pentru care se solicită avizul;

f) plan de situație a depozitului de biomasă în coordonate stereo 1970, conform obligației prevăzute la art. 1 alin. (2); aceasta se depune la data primei solicitări și ori de câte ori apar modificări ale acestuia.

(2) În vederea clarificării unor eventuale neconcordanțe cu privire la cantitățile și documentele prezentate, structura teritorială de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură poate solicita orice alt document pe care îl consideră relevant sau poate efectua verificări.

(3) Documentele prevăzute la alin. (1) lit. a), c), e) și f) trebuie să fie înregistrate și însușite de către reprezentantul legal al solicitantului.

(4) Avizele de însoțire a mărfii, notele de recepție, bonurile de predare, transfer, restituire, bonurile de consum, fișele de magazie vor fi întocmite conform prevederilor legale în vigoare privind modelele documentelor financiar-contabile și vor cuprinde elementele minime prevăzute de legislația în vigoare.

(5) Cantitățile înscrise în documentele prevăzute la alin. (4), care nu conțin elementele minime prevăzute de legislația în vigoare, nu vor fi luate în considerare la emiterea avizelor pentru biomasa provenită din silvicultură și industriile conexe.

Art. 4. — Avizul pentru biomasa provenită din silvicultură și industriile conexe, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 5, se emite de către structura teritorială de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură în al căror teritoriu de competență se găsesc instalațiile de producere a energiei electrice.

Art. 5. — (1) Avizele se emit într-un termen de maximum 20 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii, dacă documentația depusă este completă și corectă; în intervalul celor 20 de zile lucrătoare, reprezentanții structurii teritoriale de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură pot face verificările factice și scriptice pe care le consideră necesare.

(2) În cazul în care documentația este incompletă, structura teritorială de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură comunică solicitantului respectiv să

completeze documentația într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii comunicării; dacă solicitantul nu completează documentația conform solicitării structurii teritoriale de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură în intervalul precizat, conducătorul acesteia comunică solicitantului despre refuzul de emitere a avizului, motivat, aferent cantităților pentru care nu s-au adus completările necesare de către solicitant.

(3) În situația în care pentru emiterea avizului prevăzut la alin. (1), din motive întemeiate, timpul necesar nu este suficient, termenul se prelungește cu o perioadă de maximum 20 de zile lucrătoare; motivul prelungirii se comunică solicitantului în termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai mult de 15 zile calendaristice de la data depunerii documentației.

(4) Cantitatea de biomasă pentru care se emite avizul pentru biomasa din silvicultură și industriile conexe de către structura teritorială de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură este cantitatea recepționată și care a fost utilizată de producătorul de energie conform prevederilor legale, exprimată în „tone”.

(5) Nu vor fi emise avize pentru biomasa din silvicultură și industriile conexe utilizată în fracțiuni mai mici de o lună de zile calendaristice, cu excepția primei luni de aplicare a actului normativ.

(6) Este interzis producătorilor de energie electrică din surse regenerabile de energie să solicite două sau mai multe avize pentru cantități diferite de biomasă, dar care au rezultat/au fost procurate în același interval de producție. Cantitățile de biomasă rezultate/procurate într-un interval de timp și neacoperite de avizul pentru biomasa din silvicultură și industriile conexe al structurii teritoriale de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură corespunzător aceluși interval se înregistrează ca stocuri la sfârșitul intervalului și se adaugă ca resursă la următoarea solicitare de aviz.

Art. 6. — (1) Producătorii de energie electrică din surse regenerabile de energie depun la autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură o cerere însoțită de avizul/avizele pentru biomasa din silvicultură și industriile conexe, în original, emis/emise de structura teritorială de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(2) Certificatele de origine pentru biomasa provenită din silvicultură și industriile conexe, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 6, se emit într-un termen de maximum 10 zile lucrătoare de la data depunerii cererii, în situația în care documentația depusă este completă și corectă.

(3) Certificatele de origine pentru biomasa provenită din silvicultură și industriile conexe se comunică beneficiarului și structurii teritoriale de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură care a emis avizele ce au stat la baza eliberării acestora.

Art. 7. — (1) Puterea calorifică a biomasei provenite din silvicultură și industriile conexe, așa cum este definită la art. 1, pe specii, este prevăzută în anexa nr. 7.

(2) În situațiile în care nu se cunoaște sau nu se pot determina elementele care influențează puterea calorifică a biomasei provenite din silvicultură și industriile conexe, se va folosi valoarea calorifică, corespunzătoare umidității de 30%.

(3) În situația lipsei mențiunii exacte a speciei forestiere în avizul de însoțire a mărfii, se va aviza cantitatea corespunzătoare speciei cu puterea calorifică cea mai mică, corespunzătoare umidității de 30%.

(4) În situația menționării în avizul de însoțire a mărfii a grupelor de specii forestiere la „specie”, se va lua în considerare specia din cadrul grupei respective cu puterea calorifică cea mai mică, corespunzătoare umidității de 30%.

Art. 8. — (1) Avizul pentru biomasa provenită din silvicultură și industriile conexe emis de structura teritorială de specialitate

a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură se anulează de către conducătorul acesteia prin decizie, în următoarele situații:

a) inadvertențe sau elemente certe de neconformitate cu realitatea în ce privește proveniența legală a biomasei provenite din silvicultură și industriile conexe;

b) inadvertențe sau elemente certe de neconformitate cu realitatea în ceea ce privește încadrarea în sortimentele de biomasă prevăzute la art. 1;

c) în cazul hotărârilor definitive și irevocabile emise de instanțele judecătorești;

d) modificarea condițiilor de acreditare a producătorilor de energie electrică din surse regenerabile de energie, în cazul în care acestea vizează capacitatea de prelucrare, necomunicată structurii teritoriale de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

e) la solicitarea justificată a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(2) În situația anulării avizului pentru biomasa din silvicultură și industriile conexe, conducătorul structurii teritoriale de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură comunică autorității publice centrale care răspunde de silvicultură despre aceasta în termen de 5 zile lucrătoare de la data anulării.

(3) Certificatul de origine pentru biomasa din silvicultură și industriile conexe se anulează de către conducătorul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură prin act administrativ, în următoarele situații:

a) inadvertențe sau elemente certe de neconformitate cu realitatea în ce privește proveniența legală a biomasei provenite din silvicultură și industriile conexe;

b) inadvertențe sau elemente certe de neconformitate cu realitatea în ceea ce privește încadrarea în sortimentele de biomasă prevăzute la art. 1;

c) în cazul hotărârilor definitive și irevocabile emise de instanțele judecătorești;

d) modificarea condițiilor de acreditare a producătorilor de energie electrică din surse regenerabile de energie, în cazul în

care acestea vizează capacitatea de prelucrare, necomunicată structurii teritoriale de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

e) în cazul anulării avizului pentru biomasa provenită din silvicultură și industriile conexe emis de structura teritorială de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, care a stat la baza emiterii certificatului de origine pentru biomasa din silvicultură și industriile conexe.

(4) În situația anulării certificatului de origine pentru biomasa provenită din silvicultură și industriile conexe, conducătorul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură comunică Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei și structurii teritoriale de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, despre aceasta, în termen de 5 zile lucrătoare de la data anulării.

(5) Anularea avizului pentru biomasa provenită din silvicultură și industriile conexe, precum și a certificatului de origine pentru biomasa provenită din silvicultură și industriile conexe aferent acestuia se va efectua pentru cantitățile pentru care s-au constatat neconformități cu realitatea, așa cum sunt definite la alin. (1) și alin. (3); pentru cantitățile pentru care nu sunt constatate neconformități, structura teritorială de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură emite un nou aviz, iar autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură emite un nou certificat de origine.

(6) Certificatele de origine pentru biomasa provenită din silvicultură și industriile conexe pentru care s-a dispus anularea se comunică Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la această dată.

Art. 9. — (1) Evidența certificatelor de origine pentru biomasa provenită din silvicultură și industriile conexe se ține de către direcția care inițiază emiterea acestora în Registrul unic de evidență al certificatelor de origine emise pentru biomasa din silvicultură și industriile conexe al cărui model este prevăzut în anexa nr. 8.

(2) Anexele nr. 1—8 fac parte integrantă din prezenta procedură.

*ANEXA Nr. 1
la procedură*

EVALUAREA

masei lemnoase rezultate din plantațiile cu specii forestiere energetice cultivate pe terenuri agricole pentru producția de biomasă provenită din agricultură și industriile conexe

Art. 1. — Plantațiile cu specii forestiere energetice cultivate pe terenuri agricole pentru biomasă sunt plantații de specii forestiere realizate în afara fondului forestier național, pe terenuri cu altă destinație decât cea forestieră, conduse în scopul maximizării cantității de biomasă obținute în urma unui ciclu scurt de producție.

Art. 2. — La solicitarea producătorului de biomasă, proprietar sau deținător cu titlu legal al terenului pe care este amplasată plantația pentru biomasă, ocolul silvic în a cărui rază de activitate se găsește plantația este obligat să asigure prestarea serviciilor silvice de evaluare a masei lemnoase, pe bază de contract, într-un termen de maximum 30 de zile lucrătoare de la data înregistrării cererii.

Art. 3. — (1) Evidențierea arborilor sau arbuștilor de extras, în cazul recoltării selective, se face prin grifare.

(2) Evidențierea suprafeței cu arbori sau arbuști, pe care se va executa recoltarea integrală, se va face prin materializarea

limitelor acestei suprafețe, prin țăruiși și ridicare topografică în coordonate stereo 1970.

(3) În cazul recoltării integrale mecanizate prin tocare, cum ar fi în cazul plantațiilor recoltate în stadiul de nuieliș/prăjiniș sau în cazul culturilor de specii arbustive, delimitarea suprafeței se realizează perimetral pe repere vizibile de tip țăruiși plasate la limita parcelei ce va fi recoltată mecanizat și măsurătoare topografică în coordonate stereo 1970.

Art. 4. — La inventarierea arborilor, pentru calculul numărului total de arbori se va ține cont de schema de plantare utilizată și de golurile eventuale create prin dispariția sau extragerea în timp a unor arbori.

Art. 5. — (1) Evaluarea masei lemnoase se face după metoda arborilor de probă doborâți, descrisă în anexa nr. 4 la Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1.323/2015 privind aprobarea metodelor dendrometrice pentru evaluarea volumului de lemn destinat valorificării și valorile necesare calculului volumului de lemn destinat valorificării.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru o mai bună precizie, calculul volumului total al arborilor de recoltat se va face prin înmulțirea volumului individual calculat ca medie a volumelor arborilor doborâți cu numărul total de arbori de extras din clasa de diametre respectivă.

(3) Producătorul de biomasă este obligat să pună la dispoziția reprezentanților ocolului silvic mijloacele necesare doborârii și măsurării arborilor de probă, precum și pentru măsurătoarea topografică.

Art. 6. — Exploatarea masei lemnoase se va face prin asimilare cu prevederile Ordinului ministrului mediului și pădurilor nr. 1.540/2011 pentru aprobarea Instrucțiunilor privind termenele, modalitățile și perioadele de colectare, scoatere și transport al materialului lemnos, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — (1) Pentru respectarea normelor cu privire la circulația materialului lemnos, producătorul de biomasă,

persoană juridică, emite avizul de însoțire primar pentru masa lemnoasă recoltată care se transportă sub formă de lemn rotund, crăci sau tocătură, acesta fiind asimilat operatorilor economici cu activitate de exploatare conform art. 3 alin. (1) lit. d) din Normele referitoare la proveniența, circulația și comercializarea materialelor lemnoase, la regimul spațiilor de depozitare a materialelor lemnoase și al instalațiilor de prelucrat lemn rotund, precum și a unor măsuri de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligațiilor ce revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 470/2014, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În cazul producătorilor de biomasă persoane fizice care exploatează masa lemnoasă în regie proprie, avizele de însoțire primare pentru masa lemnoasă recoltată se eliberează de către ocolul silvic care a realizat evaluarea masei lemnoase.

*ANEXA Nr. 2
la procedură*

— Model —

Operatorul economic
(date de contact)

Nr.*/.....

CERERE

Către

Structura teritorială a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură

Operatorul economic
(denumirea producătorului de energie electrică din surse regenerabile)

cu sediul în, CUI, deținător al instalației pentru producerea de energie electrică din biomasă, amplasată în județul, localitatea, deținător legal al următoarelor cantități de biomasă provenită din silvicultură și din industriile conexe, utilizate în perioada

Nr. crt.	Sortimente	U.M.	Specia/Grupa de specii						Total
1	Fracțiunea biodegradabilă a produselor rezultate din prelucrarea primară și secundară a lemnului								
2	Tocătură de lemn								
3	TOTAL								

Solicit emiterea avizului pentru biomasa provenită din silvicultură și industriile conexe, achiziționată în perioada, și care a fost utilizată în producerea de energie din surse regenerabile de energie, în perioada
(Se va înscrie perioada în care a fost utilizată.)

Anexăm prezentei solicitări următoarele documente:
(Se vor înscrie toate documentele ce însoțesc solicitarea.)

Reprezentant legal,

.....

* Cererea va fi înregistrată distinct.

Operatorul economic
(date de contact)
Nr.*/.....

BORDEROUL
avizelor de însoțire a mărfii și al recepțiilor efectuate

1. Sortimentul — conform categoriilor înscrise la art. 1 din Procedura de emitere a certificatelor de origine pentru biomasa provenită din silvicultură și industriile conexe și utilizată în producerea de energie electrică din surse regenerabile de energie, aprobată prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1.534/2016

2. Specia/grupa de specii

Nr. crt.	Aviz de însoțire a mărfii				Cantitatea înscrisă în avizul de însoțire a mărfii			Cantitatea recepționată			
	Emitent	Seria	Nr.	Data	mc	mc necompactat	tone	mc	mc necompactat	tone	atrotone

Reprezentant legal,
.....

* Fiecare borderou va fi înregistrat distinct.

Operatorul economic
(date de contact)
Nr.*/.....

BORDEROUL
documentelor interne și al celor generate din SUMAL

1. Sortimentul — conform categoriilor înscrise la art. 1 din Procedura de emitere a certificatelor de origine pentru biomasa provenită din silvicultură și industriile conexe și utilizată în producerea de energie electrică din surse regenerabile de energie, aprobată prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1.534/2016

2. Specia/Grupa de specii

Nr. crt.	Document intern**		Cantitatea înscrisă în documentul intern			Procesul tehnologic care a generat biomasa
	Nr.	Data	mc	mc necompactat	tone	

Reprezentant legal,
.....

* Fiecare borderou va fi înregistrat distinct.

** Conform art. 3 alin. (1) lit. e) și f) din procedură.

— Model —

Structura teritorială a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură

Adresa:

AVIZ
pentru biomasa provenită din silvicultură și industriile conexe

Nr.1)/.....2)

Se certifică prin prezentul aviz faptul că operatorul economic,
(denumirea producătorului de energie electrică din surse regenerabile)

cu sediul în, CUI, deținător al instalației pentru producerea de energie electrică din biomasă, amplasată în județul, localitatea, este deținător legal al următoarelor cantități de biomasă provenită din silvicultură și din industriile conexe, utilizate în perioada

Nr. crt.	Sortimente	U.M.	Specia/Grupa de specii						Total
1	Fracțiunea biodegradabilă a produselor rezultate din prelucrarea primară și secundară a lemnului								
2	Tocătură de lemn								
3	TOTAL								

Inspector-șef,

.....

1) Numărul de ordine din registrul avizelor pentru certificate de origine.

2) Data emiterii avizului.

— Model —

Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor

Adresa:

CERTIFICAT DE ORIGINE
pentru biomasa provenită din silvicultură și industriile conexe

Nr.1)/.....2)

Se certifică prin prezentul că Societatea,
(denumirea producătorului de energie electrică din surse regenerabile)

cu sediul în, CUI, deținător al instalației pentru producerea de energie electrică din biomasă, amplasată în județul, localitatea, este deținător legal al următoarelor cantități de biomasă provenită din silvicultură și din industriile conexe, utilizate în perioada

Nr. crt.	Sortimente	U.M.	Specia/grupa de specii						Total
1	Fracțiunea biodegradabilă a produselor rezultate din prelucrarea primară și secundară a lemnului								
2	Tocătură de lemn								
3	TOTAL								

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

.....

1) Numărul de ordine din registrul unic al certificatelor de origine.

2) Data emiterii certificatului de origine.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

